

ÚTRAVALÓ

„Majd lángnyelvek tűntek fel, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek....”

Május 15.: Pünkösdvasárnap

A Szentmise olvasmányai:

1. ApCsel 2,1-11 – Az Apostolokat pünkösd napján eltöltötte a Szentlélek, és mindenféle nyelveken kezdtek hirdetni Isten csodálatos tetteit.

2. 1Kor 12,3b-7. 12-13 – Pál abban erősíti meg a híveket, hogy a keresztség által mindannyian egy Lélekben, egy testté lettünk.

Róm 8,8-17 – A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk.

3. Jn 20,19-23 – „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. E szavak után rájuk lehelt, és így folytatta: Vegyétek a Szentlelket!”

Jn 14,15-16. 23b-26 – „Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő más Vigasztalót ad majd nektek: az Igazság Lelkét, aki örökre veletek marad.”

Örömhír

Húsvét után az ötvenedik napon ünnepeljük a Szentlélek kiáradását, melyet Jézus megígért a tanítványoknak mennybemenetele előtt. A Szentlélek ezen a napon betöltötte az apostolokat megvilágosító, lelkesítő, szeretetet sugárzó kegyelmével, hogy képessé váljanak Jézus Krisztus missziós parancsának teljesítésére, ezért különféle nyelveken kezdtek el beszélni. Az Egyház születésének napja

ez. Az addig félénk apostolok ettől kezdve nagy erővel tettek tanúságot Krisztus mellett, hiszen a Szentlélek megerősítette szívüket, és így egyetértésben hirdették Isten nagy tetteit. A lángnyelvek annak a belső tűznek, izzó buzgóságnak a jelképei, mellyel elindultak az evangélium hirdetésére a világban, valamint az erőnek, mely végigkísérte őket útjukon. A kialakuló Egyháznak segítségére volt, s van ma is a Szentlélek állandó jelenléte és segítsége. A Katolikus Egyház Katekizmusa szerint : „A Szentléleknek az a küldetése az Egyház liturgiájában, hogy felkészítse a gyülekezetet a Krisztussal való találkozásra; hogy felidézze és kinyilvánítsa Krisztust a gyülekezet hitében; hogy átalakító ereje által jelenvalóvá tegye és aktualizálja Krisztus megváltó művét, és gyümölcsöztesse a közösség ajándékát az Egyházban.” De vajon, nekünk, személy szerint mit jelent a Szentlélek? Tudunk-e nyitottak, figyelmesek lenni a végtelen felé? Tudunk-e különbséget tenni testi érzelmeink és szellemi létünk misztériuma között? Ha igen, ha megsejtünk valamit is létezésünk titkaiból, akkor már a szívünkbe írt erkölcsi törvények útját keressük. S ebben már benne van, hogy feltesszük magunknak a kérdést, hogy vajon mi az, ami személyiségünk javára válik: „A kinyilatkoztatás és a hit már támpontokat ad az útkeresésben. Itt már az áll előttem, hogy a lét titka mint személy megszólított, közel jött hozzám, s úgy közeledett, hogy célt adjon életemnek. A vallásban azt tudatosítjuk, hogy Isten hogyan és mivel gazdagította életünket. Hogy mit adott, azt Jézus Krisztus élete, tanítása, kereszthalála és feltámadása tárja elénk. A Szentlélek azért jött el, hogy a Krisztus-eseményt megértsük, és magunkra alkalmazzuk, vagyis azért, hogy Isten közeledését személyes én-te közösségben fogjuk fel. Ezért a Szentlélek megtapasztalása a hit tartalmához van kötve. Ő maga mindig transzcendens és felfoghatatlan marad. De a hitnek vannak olyan hatásai, amelyek természetfölöttiek és mégis reálisak. S mivel szembenállnak testiségünkkel, önzésünkkel, s az örökkévalóság felé mutatnak, azért megéljük szellemi voltukat és szent voltukat. Az evangélium nem a földi és testi érzelmeket táplálja, hanem a velük való szembenállást, illetve a föléjük való emelkedést. A Lélek hatása abban mutatkozik meg, hogy ilyen értelemben tudjuk kiüresíteni magunkat, és örömet érezni a magasabbrendű javak birtoklásában vagy reményében. Ha elfogadom az Atya gondviselését, abban benne van a követelmény, hogy ne gyűjtsek olyan értékeket, amelyeket a moly vagy a rozsdá megemész. Ha bízom az ő irgalmában, abban benne van a követelmény, hogy

magam is legyek elnéző, megbocsátó, nagylelkű. Ha az eukarisztiához járulok, akkor tudom, hogy Krisztussal együtt nekem is áldozattá kell válnom a kötelesség teljesítésében és a szeretet gyakorlásában. Ha részt veszek a közös istentiszteleten, akkor tudom, hogy az egyházzal együtt folytatom azt a dicsőítést, hálaadást és engesztelést, amelyet Krisztus megkezdett a földön. Az Isten előtti hódolat kifejezésében és az emberek iránti igazságosság vagy szeretet gyakorlásában mindig benne van az önzés és kényelem leküzdése, az önkiüresítés és valamilyen szellemi magunk fölé való emelkedés. A Szentlélek hatása ott van abban a személyes elszántságban és lendületben, amellyel ezt gyakoroljuk. Megéljük azt is, hogy ez a buzgóság személyes ügyünk lett. Tisztult önértetünk követeli, hogy az én-te közösség alapján helyt álljunk. Magatartásunkban van valami szent és felsőbbrendű, amely vonz és ösztönöz. A Szentlélek benne lehet a pillanatnyi lelkesedésben és a közösségi hatásban is. De ott nehéz a természetes lélektani tényezőket a kegyelemtől megkülönböztetni. Ellenben a kitartó fáradozásban, a szeretetre alapozott áldozatban az ilyen lélektani tényezők elhalványulnak, ellenben helyükre léphet a sajátos lelki béke, amelyet az táplál, hogy egész létünkkel Isten kezében vagyunk, ő ki akarja, és ki tudja belőlünk hozni mindazt az értéket, amelyet általunk akar megvalósítani. A Szentlélek maga nem kezd párbeszédet velünk. Ő mindig megmarad az Atya Lelkének és Krisztus Lelkének. Ő arra képesít, hogy az Atyával vagy Krisztussal lépünk én-te kapcsolatba. Őt tehát mindig csak úgy közelítjük és tapasztaljuk meg, mint isteni lelket, isteni szellemet. Jelenlétéről akkor szerzek hitbeli bizonyosságot, ha a megpróbáltatások viselésében is Isten gyermekének érzem magam, s az ő akaratát keresem, nem az egyéni érvényesülést. Vagy pedig akkor, ha megélem, hogy Krisztussal együtt hordozom az élet terhét, illetőleg az ő megváltói lelkületével fogadom el az embereket. A Szentlélek megtapasztalásához arra kell törekednünk, hogy „lelki emberek” legyünk. A Lélek ajándékai, a bölcsesség, értelem, tanács, lelki erő és az Úr félelme akkor kezdenek felszínre jönni. Pál apostol a szeretetet mondta legnagyobb karizmának. Tehát biztos, hogy a türelmes és áldozatos szeretetben legjobban működik a Szentlélek hatása. Sőt ott tereli legjobban a figyelmünket Krisztusra, aki biztosított arról, hogy amit akár legkisebb testvéreinknek teszünk, azt neki tesszük (Mt 25, 40). Ha pedig a Lélek úgy van jelen, mint szellem, akkor a szellem elevenségét is érezteti. Új meg új bizonyosságot ad azzal, hogy megvilágítja előttünk a kinyilatkoztatott tanítást, kinyitja a szemünket arra, hogy meglássuk, hol kereshetjük Isten megdicsőítését és embertársaink javát. Elvezet az igazságra a szenvedés megértésében, a gondviselés titkának elfogadásában vagy kételyeink megoldásában. De úgy is jelen van, mint „felülről kapott erő” (ApCsel 1, 8), s nemcsak ahhoz ad

segítséget, hogy az élet egyhangúságában ne veszítsük el kedvünket, hanem elsősorban arra, hogy örömben és bánatban, sikerben és felsülésben Krisztus tanúinak érezzük magunkat. Aki a hit, a remény és a szeretet alapján felhasználja a kegyelmet, az rájön arra, hogy ő karizmákat kapott, vagyis képességeivel mások javát szolgálhatja. A Szentlélek jelenléte maradandóan ebben az örömben mutatkozik meg. Úgy, ahogy az apostol írja: „Az Isten országa nem eszem-iszom, hanem igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben” (Róm 14, 17). - Gál Ferenc: A Szentlélek kiáradása /részlet -

Május 16. Nepomuki Szent János áldozópap és vértanú napja

A hidak szentje s a gyónási titok vértanúja ő: Nepomuki János. Közép-Európa legismertebb szentjei közé tartozik. A legenda elmondja, hogy Wolfflin János a kicsiny Pomuk (ma Napomuk) helységben született, Dél-Csehországban. Jogi tanulmányainak befejezése után -- annak ellenére, hogy szegény szülőktől származott -- gyorsan haladt fölfelé az egyházi ranglétrán. Mint egyházi méltóságot és jelentős szónokot egész Prága ismerte és szerette. IV. Vencel király felesége őt választotta gyóntatójául. A király kezdetben igazságos és jóakarató uralkodó volt, de egy sikertelen mérgezési kísérlet után bizalmatlanná és agresszívvé vált. Meg akarta tudni, mit gyónt a felesége. Mivel azonban János nem volt hajlandó megmondani, megkínóztatta és a Moldva folyóba dobatta. Egy csodás fényjelenség jelezte a királynénak, hol keressék a holttestet. Egy másik változat szerint a Moldva leapadt annyira, hogy megtalálhassák. Halálának éve 1383. A prágai Szent Vid-székesegyházban temették el. (Monostorapáti templomának védőszentje)

Istenünk, ki Nepomuki Szent Jánost a gyónási titok megtartásáért a vértanúság koronájával ékesítetted, kérünk, közbenjárására add meg, hogy példája szerint élvezhessük azok boldogságát, akik szavukkal soha nem vétettek!

Híreink

Május 22-én a Szentmisék rendje a következően változik:

8³⁰: Hegyesd

10⁰⁰: Monostorapáti / Templombúcsú

11⁰⁰: Kapolcs / Templombúcsú

12⁰⁰: Vigántpetend

13⁰⁰: Taliándörögd / Elsőáldozás

Májusban, hétfő kivételével minden nap 18 órától Litánia a kapolcsi Szentháromság templomban!!